

Viera je nám svetlom, útočišťom

1. Hviez-da sa pri jas-liach za-sta-vi . . la,
 2. Keď má-me dô-ve - ru vslo-vo Bo - - žie,
 3. Za te-bou chce-me ísť všet-ci spo - - lu,

ta - jomstvo Die - ťa - ťa vy - ja - vi . . la. 1.-3. Vie - ra je nám svet - lom, ú - to - čiš - . . . ťom.
 lož a blud pro - ti nám nič ne-zmô - - že.
 krá - ča - me kzmier-ne - mu Pa - na sto - - lu.

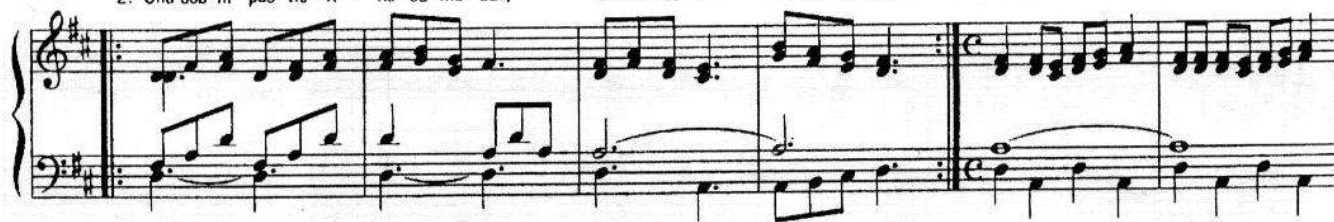
ra - stie a pre - bý - va v srd-ci čis - tom .

V jasličkách Dieťaťko vyhl'adajte

1. V ja-slič-kach Die-ťat-ko vy-hľa-daj-te, na bo-ži hlas po-zor-daj-te! V tom biednom die-tá-ti, Boh nesmierne bo-ha-tý
 2. Chu-dob-ní pas-tie-ri ne-sú mu dar, ra-dos-tou im za-žia-ri-tvár.

za-da-ry sa da-rom vie-ry od-pla-tí.

Präludium

1. Vie-ra kde

žia-ri, tam tem-no sa stiah-ne. Jas-tme u-stú-pi, kde vie-ra zhas-ne.

Slá-va ti, Spa-si-tel, za-ple-sá zem ce-lá, pie-seň ti ve-ria-cich znie ve-se-lá.

1. 2. Boh zlá-s-ky ne-smier-nej ľu-dstvu ľa-dal, náš zlá-s-ky po-vôač-nej Bo-hu si dar.

